

20th Nordic Congress of General Practice

June 14 - 16th 2017 - Reykjavik Iceland

Kongressiraportti Reykjavikista

Noin 1500 yleislääkärinä ja muuta perusterveydenhuollon toimijaa kokoontui Reykjavikiin Harpan upeaan kongressikeskukseen kesäkuussa, koleassa säässä, mutta innostunein mielin. Osallistujia oli yli 20 maasta, vaikka pohjoismaisessa kongressissa oltiinkin. Kuulin käytävillä puhuttavan pohjoismaisten kielten lisäksi ainakin eestiä ja venäjää. Suomalaiseen delegaatioon kuului osallistujalistasta perusteella noin 100 henkilöä ympäri Suomen. Suuri osa heistä olikin ennestään minulle tuttuja. Oma organisaationi, Tampereen yliopisto, oli myös hyvin edustettuna.

Kongressin järjestelyt toimivat varsin hyvin alun ruokailuruuhkia lukuun ottamatta. Islantilaiset kollegat olivat tehneet hurjasti työtä kongressin eteen, heitähän on kaikkiaan vain noin 200. Valtava panostus siis pieneltä porukalta.

Kongressin teemana oli vapaasti suomennettuna ”Yleislääkärityön ytimistä- perusterveydenhuollon muutoksia ja haasteita”. Suurten muutosten keskellä ollaan kaikkialla maailmassa: palveluiden saatavuuden ongelmat, sähköinen asiointi, potilaan valinnanvapaus, sairastavuuden lisääntyminen ja monimutkaistuminen sekä rahoituksen ongelmat tuntuivat koskettavan kaikkia osallistujia tavalla tai toisella. Emme siis ole yksin ratkomassa näitä haasteita.

Key note -luennot olivat innostavia. Erityisesti mieleeni jäi aloitussessiossa esiintynyt Gilbert Welch Dartmouthista. Hän puhui ymmärrettävällä lintu-kani-kilpikonnan vertauksella syövästä varhaistoteamisen sudenkuopista. Myöhemmin osallistuin myös hänen vetämäänsä työpajaan, jossa käsiteltiin teemaa syvemmin ja perehdyttiin myös tilastojen ongelmiin. Viestinä oli, että mitä varhaisemmassa vaiheessa syöpiä löydetään, sitä paremmilta eloonjääntilastot näyttävät. Tähän sisältyy kuitenkin vaara ylidiagnostisoinnista ja ylihoitamisesta sekä haitan tuottamisesta osalle potilaista. Heidän varhaisvaiheen ”hiljaista” syöpäänsä ei ehkä olisikaan pitänyt löytää.

Toinen minulle uutta ajattelua tarjonnut key note oli viimeisen päivän lopussa esiintynyt Guri Rortveit. Hän kuvasi minulle täysin uuden, kolmiportaisen tavan ajatella yleislääkärityöhön oleellisesti liittyvää epävarmuutta.

Todella sympaattinen oli viimeinen esitys, jossa yleislääkärit kahdessa polvessa, Pétur ja Hálfán Pétursson kuvasivat hausalla ja voimaannuttavalla tavalla yleislääkärin työn historiaa sekä tulevaisuuden haasteita Islannissa. Isän mielestä hänen suurin saavutuksensa oli kuitenkin hänen poikansa.

Osallistuin seminaareihin ja työpajoihin joissa käsiteltiin mm. ylidiagnostiikan ja ylihoitamisen ongelmia, monisairaalan potilaan hoidon järjestämistä sekä erikoislääkäritutkimuksen jälkeisen jatkuvan koulutautumisen näkökulmia. Anti näistä oli isoille kongresseille tyypillisesti vähän vaihteleva. Joskus tunsin olleeni ihan väärässä paikassa, kun tauoilla kuulin kuinka innostuneita rinnakkaisessiossa olleet olivat. Joskus taas minä pääsin jakamaan innostustani.

Posterinäyttelyyn ei oltu kovin paljoa panostettu tällä kertaa ja posterit sijaitsivatkin vähän sivussa muusta toiminnasta. Ehkäpä tällainen printattujen postereiden esitleminen alkaa olla jo aikansa elänyt toimintamuoto.

Oma posterimme, joka käsitteli ohjaajakoulutuksestamme saatua palautetta, herätti jonkin verran yleisön mielenkiintoa ja sain solmittua kontaktin norjalaisiin ohjaajakoulutuksen toimijoihin. Toivottavasti saamme aloitettua hedelmällistä yhteistyötä heidän kanssaan.

Sain kotiin viemiseksi paljon eväitä omaan työhöni yliopiston kliinisenä opettajana. Asioita, joita yritän jatkossa edistää opetuksessani, ovat ainakin ylidiagnostiikan karikoiden selkeyttäminen, monisairaalan potilaan hoidon kysymykset sekä uudet näkökulmat epävarmuuden sietämiseen yleislääkärin työssä.

Lauantaina ehdimme kierrellä saarta pienellä porukalla ja totesimme kuinka huimat ja haastavat maisemat Islanti tarjoaa. Jähmettynneiden laavakenttien, geysshorien ja kraaterijärvien äärellä tunsimme olevamme lähellä maapallon tuliperäisiä ydintä- suoraan kongressin otsikkoon liittyvää siis tämäkin!

Merja Toivonen
Kliininen opettaja
Tampereen yliopisto
merja.toivonen@staff.uta.fi